

decaanaat Ieper - Poperinge

Als aperitief: Driving home for Christmas – Chris Rea (1986)

- ➔ Hoe het ontstond (1): <https://www.youtube.com/watch?v=LrdW5iP9xZo>
- ➔ Hoe het ontstond (2): <https://www.youtube.com/watch?v=IZq762v-DuA>
- ➔ Het lied zelf:
https://www.youtube.com/watch?v=tKAmBAGy1_A&list=RDtKAmBAGy1_A&start_radio=1
- ➔ live versie:
https://www.youtube.com/watch?v=Jckb3dnS5fw&list=RDJckb3dnS5fw&start_radio=1

I'm driving home for Christmas
Oh, I can't wait to see those faces
I'm driving home for Christmas, yea
Well I'm moving down that line
And it's been so long
But I will be there
I sing this song
To pass the time away
Driving in my car
Driving home for Christmas

It's gonna take some time
But I'll get there
Top to toe in tailbacks
Oh, I got red lights all around
But soon there'll be a freeway
Get my feet on holy ground
So I sing for you
Though you can't hear me
When I get through
And feel you near me
Driving in my car
I am driving home for Christmas
Driving home for Christmas
With a thousand memories

I take look at the driver next to me
He's just the same, just the same

Top to toe in tailbacks
Oh, I got red lights all around
I'm driving home for Christmas, yea
Get my feet on holy ground
So I sing for you
Though you can't hear me
When I get through
And feel you near me
Driving in my car
Driving home for Christmas
Driving home for Christmas
With a thousand memories

Ik rijd naar huis voor Kerstmis
Oh, ik kan niet wachten om die gezichten te zien
Ik rijd naar huis voor Kerstmis, ja
Nu, ik ben onderweg
En het is zo lang geleden
Maar ik kom eraan
Ik zing dit liedje
Om de tijd te doden
Rijdend in mijn auto
Rijdend naar huis voor Kerstmis

Het zal nog even duren
Maar ik kom er wel
Van top tot teen in de file
Oh, ik heb overal rode stoplichten
Maar straks is er een snelweg
Mijn voeten op heilige grond
Dus ik zing voor jou
Ook al kun je me niet horen
Als ik erdoor ben
En je dichtbij me voel
Rijdend in mijn auto
Rijd ik naar huis voor Kerstmis
Rijdend naar huis voor Kerstmis
Met duizend herinneringen

Ik kijk naar de bestuurder naast me
Hij is precies dezelfde, precies dezelfde

Van top tot teen in de file
Oh, ik heb overal rode stoplichten
Ik rijd naar huis voor Kerstmis, ja
Mijn voeten op heilige grond
Dus ik zing voor jou
Hoewel je me niet kunt horen
Als ik erdoorheen kom
En je dichtbij voel
Rijdend in mijn auto
Rijdend naar huis voor Kerstmis
Rijdend naar huis voor Kerstmis
Met duizend herinneringen

Net voor Kerstmis heeft Chris Rea zijn laatste rit naar huis gemaakt ... Zijn levensweg getekend door ziekte was vaak een hobbelig parcours soms zelfs een 'helleweg' (route to hell). Maar zijn prachtige muziek laat ons duizend herinneringen! Rust in vrede.

Openingslied: Nu zijt wellekome

(Oud-Ndl. kerstlied uit de 17e E.)

→ **Herman van Veen:** https://www.youtube.com/watch?v=G8_fGiAK43c

Nu zijt wellekome, Jesu lieve Heer;
Gij komt van also hoge, van also veer !
Nu zijt wellekome van de hoge hemel neer;
hier al in dit aardrijk zijt Gij gezien
nooit meer: Kyrieleis.

Christe Kyrieleison, laat ons zingen blij,
daarmed' ook onze leisen beginnen vrij.
Jezus is geboren op den heiligen kerstnacht
van een Maged' reine, die hoog moet zijn geacht: Kyrieleis.

D'Herders op de velden hoorden een nieuw lied
(dat Jezus was geboren, zij wisten 't niet).
Gaat aan geender straten, en gij zult Hem vinden klaar;
Beth'lem is de stede, daar 't is geschied voorwaar: Kyrieleis.

D'heilige drie Koon'gen uit zo verren land,
zij zochten onzen Here met offerhand.
Z'offerden ootmoedelijk myr, wierook ende goud
t'ere van den Kinde, dat alle ding behoudt: Kyrieleis

Licht ons gegeven ...

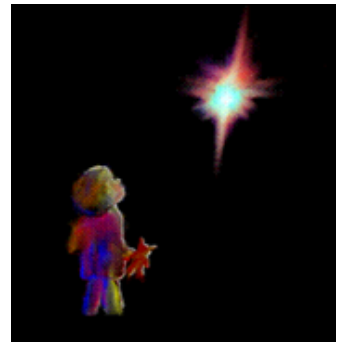
Dit is een stille, heilige avond,
een avond vol geheimen,
waarin God zelf
ons tot licht wil zijn.

In vier weken van advent
hebben we naar deze avond toegeleefd.
De profeet Jesaja is onze gids geweest.
Hij heeft ons - op zijn eigen wijze -
een blik gegund in Gods toekomst.
En gaandeweg zijn ons de ogen geopend,
zijn wij beter gaan zien, is onze hoop gevoed.
En week na week hebben wij hier
één kaars meer ontstoken.
Die vier adventskaarsen
ontsteken wij vanavond opnieuw.

Heden, deze avond,
straalt de hemel
en is er vreugde op aarde:
want de belofte ons gedaan
is tot vervulling gekomen:
de genade van God,
bron van heil voor alle mensen
is onder ons komen wonen.
Een kind is ons geboren,
een zoon wordt ons gegeven
en Zijn naam is:
Emmanuël, God-met-ons.

In een duistere wereld,
 waarin kwetsbare mensen al te vaak
 in de steek worden gelaten
 en kinderen het slachtoffer worden van oorlogsgeweld,
 geven wij kleine vlammen van hoop aan elkaar door
 en we richten onze blik op een onschuldig kind
 in wie Gods liefde ons tastbaar nabij is gekomen,
 omdat we geloven
 dat Gods liefde ook vandaag tastbaar kan worden.

Lied: Komt ons in diepe nacht ter ore (ZJ 206, str. 1 +2)

<https://www.youtube.com/watch?v=rX4pE71xHY>

Komt ons in diepe nacht ter ore:
 "De morgenster is opgegaan,
 een mensenkind is ons geboren,
 'God zal ons redden' is zijn naam.
 Opent uw hart, gelooft uw ogen,
 vertrouwt u toe aan wat gij ziet:
 hoe 't woord van God van alto hoge
 hier menselijk aan ons geschiedt.

Geen ander teken ons gegeven,
 geen licht in onze duisternis,
 dan deze mens om mee te leven,
 een God die onze broeder is.
 Zingt voor uw God, Hij openbaarde
 in Jezus zijn menslievendheid.
 Zo wordt de wereld nieuwe aarde
 en alle vlees aanschouwt het heil.

Kruisteken en begroeting:

In het holst van de nacht mogen wij een blijde boodschap delen:
 God trekt zich het lot van kleine en kwetsbare mensen aan –
 mensen kwetsbaar als een pasgeboren kind in een schamele voerbak.
 Dat blijde nieuws verbindt ons met elkaar
 en brengt ons samen rond een feesttafel
 waar wij God willen danken voor het wonder van zijn aanwezigheid onder ons
 – in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

Openingsgebed:

Liefdevolle en eeuwige God, U die licht brengt in het duister,
 niemand heeft U ooit gezien, maar in Jezus komt U ons nabij als
 nooit tevoren. Hij is Uw vleesgeworden Woord;
 onze vrede, onze hoop, ons licht dat nooit doven zal.
 Wij bidden U: ontsteek in ons hart de vlam van uw liefde,
 help ons het duister te verdrijven dat over onze wereld ligt en
 maak ons tot een licht voor elkaar, vandaag en alle dagen – amen.

Eerste Lezing: uit Jesaja 9, 1-3. 5-6 (hertaling: H. Oosterhuis)

Het volk dat dwaalt in duisternis zal eens een machtig licht aanschouwen.
 Allen die wonen in de schaduw van de dood,
 over hen zal opgaan een groot en stralend licht.

Gij hebt onze vreugde zo groot gemaakt, God,
 Gij doet ons lachen en juichen, zoals men lacht op de dag van de oogst.

Want het slavenjuk dat ons drukte, de stang op onze schouders,
 de stok waarmee wij worden geslagen, zult Gij verpletteren, op Uw dag.

De dreunende laarzen van de oorlog, de kleren die in bloed zijn geleverd,

zullen op de brandstapel worden gegooid, ten prooi aan het vuur.

Want een Kind is ons geboren, een Zoon is aan ons gegeven.
Het koninkrijk werd op Zijn schouders gelegd,
en dit is de naam, waarmee Hij genoemd wordt:
Wonderbare Raadsman, Sterke God,
Vader-voor-altijd, Koning van de Vrede.
Nog in de moederschoot werd Hij geroepen:
om aan de armen goed nieuws te melden, aan gevangenen bevrijding,
om te troosten wier hart is gebroken -
Hij zal niet doven de kwijnende vlam.
Hij zal een schutting zijn tegen de wind,
een schuilplaats tegen de regen.

Tussenzang: Psalm 96 (95) 1-2a, 2b-3, 11-12, 13

refr.: Heden is ons een Redder geboren, Christus de Heer.

Zingt voor de Heer een nieuw gezang,
zingt voor de Heer, alle landen.

Zingt voor de Heer en verheerlijkt zijn Naam,
verkondigt zijn heil alle dagen.

Meldt aan de naties zijn heerlijkheid,
zijn wondere daden aan alle volken.

Dan straalt de hemel en jubelt de aarde,
de zee neuriet mee met al wat daar leeft;

De velden zwaaien met al hun gewassen,
de woudreuzen buigen hun kruin.

Zij juichen de Heer toe omdat Hij komt,
Hij komt als koning der aarde.

Rechtvaardig zal Hij de wereld regeren,
de volkeren eerlijk en trouw.

Tweede lezing: uit de brief aan Titus (Titus 2, 11-14)

Dierbare vriend,
11 de genade van God is verschenen,
de bron van redding voor alle mensen.
12 Zij leert ons dat we goddeloosheid
en wereldse begeerten moeten afwijzen,
en in deze wereld bezonnen,
rechtvaardig en vroom moeten leven,
13 in afwachting van het geluk waarop we hopen,
de verschijning van de heerlijkheid van onze grote God
en onze redder Jezus Christus.
14 Hij heeft zichzelf voor ons gegeven
om ons van alle ongerechtigheid te verlossen,
om ons te reinigen en tot zijn eigen volk te maken,
opdat we ons volledig inzetten om het goede te doen.

Tussenzang: Maria die zoude naar Bethlehem gaan

<https://www.youtube.com/watch?v=oPFk9-qzoom>

Maria die zoude naar Betlehem gaan
Kerstavond voor de noene
Sint Jozef zoude al met haar gaan
Om haar gezelschap te hoeden
Het hageld' en sneeuwde en 't was er zo koud
De rijm lag op de daken
Sint Jozef tot Maria sprak:
Maria wat zullen wij maken?

Maria die zei: "Ik ben er zo moe
Laat ons een weinig rusten.
Laat ons een weinig verder gaan
Aan 'n huizeke zullen wij rusten!

Zij kwamen een weinig verder gegaan
Tot aan een boerenschure
't is daar waar Heer Jezus geboren werd
Daar sloten noch vensters noch deuren

Evangelie:

(Lc. 2, 1-14)

1 In die tijd vaardigde keizer Augustus een decreet uit dat alle inwoners van het rijk zich moesten laten registreren.
2 Deze eerste volkstelling vond plaats toen Quirinius gouverneur van Syrië was.
3 Allen gingen op weg om zich te laten inschrijven, ieder naar de plaats waar hij vandaan kwam.
4 Ook Jozef ging op weg; hij ging van de stad Nazareth in Galilea naar Judea, naar de stad van David, Bethlehem genaamd, omdat hij uit het huis van David stamde,
5 om zich te laten inschrijven, samen met Maria, zijn verloofde, die zwanger was.
6 Terwijl ze daar waren, brak het moment aan dat ze moest bevallen,
7 en ze bracht een zoon ter wereld, haar eerstgeborene. Ze wikkelde Hem in doeken en legde Hem in een voederbak, omdat er geen plaats voor hen was in het gastenverblijf.
8 Niet ver daarvandaan waren er herders, die de nacht doorbrachten in het veld om de wacht te houden bij hun kudde.
9 Opeens stond er een engel van de Heer bij hen en ze werden omgeven door de stralende luister van de Heer. Ze schrokken hevig,
10 maar de engel zei: 'Wees niet bang, want ik heb goed nieuws voor jullie, dat voor heel het volk grote vreugde zal betekenen.
11 Vandaag is in de stad van David jullie redder geboren; Hij is de Messias, de Heer.
12 Dit zal voor jullie een teken zijn: je zult een kind vinden dat in doeken is gewikkeld en in een voederbak ligt.'
13 Plotseling voegde zich bij de engel een hemels leger dat God prees met de woorden:
14 'Eer aan God in de hoogste hemel, en vrede op aarde voor de mensen die Hij liefheeft.'

Lied na het Evangelie: Eer zij God in onze dagen... (ZJ 221)

<https://www.youtube.com/watch?v=xFRKCq5tvBk>

Eer zij God in onze dagen,
Eer zij God in deze tijd.
Mensen van het welbehagen,
roept op aarde vrede uit.

Gloria in excelsis Deo (x2)

Eer zij God die onze Vader
en die onze Koning is.
Eer zij God die op de aarde
naar ons toe gekomen is.

Gloria in excelsis Deo (x2)

Overweging(en):

Hoe kunnen wij in godsnaam – of is het in Gods naam? – Kerstmis vieren in de duistere tijden die wij vandaag meemaken? Hoe kunnen wij Kerstmis vieren terwijl we in jaaroverzichten de afschuwelijke beelden uit Soedan, Gaza, Oekraïne en andere conflictgebieden opnieuw zien passeren, en wereldleiders oorlogstaal horen gebruiken waarvan we dachten dat die behoorde tot een barbaars verleden dat we definitief afgesloten hadden? We lijken in een nauwelijks vol te houden spreidstand te leven tussen aan de ene kant de sfeer van warmte en gezelligheid die we trachten te creëren met onze lichtjesfestivals en onze wintermarkten die geen kerstmarkt meer mogen heten, en aan de andere kant de koude en harde dagdagelijkse realiteit waarin talrijke mensen moeten leven, veraf maar ook dichtbij. Het is bijna schizofreen hoe we onszelf collectief lijken af te sluiten van al het menselijke leed dat schuilgaat achter de muren van huizen in onze steden en achter de horizon, om op te gaan in de bubbel van een hopeloos oppervlakkige en schaamteloos gecommercialiseerde euforie van 'de feesten'. Zelfs in een kerk, waar we de tijd nemen om even stil te vallen en op zoek te gaan naar diepgang, kunnen we ons afvragen of het niet naïef is om te zingen over 'vrede op aarde', alsof met Kerstmis alle conflicten plots opgelost zijn en er een einde komt aan alle lijden.

Wat is de zin van Kerstmis in de wereld waarin wij leven?

Die vraag is niet nieuw – integendeel. Eigenlijk is ze zo oud als het kerstfeest zelf. Doordat we zo sterk gericht zijn op dat zogenaamd blijde gebeuren in die stal, zien we zo gemakkelijk de duistere achtergrond van die stal over het hoofd. Het alom bekende geboorteverhaal volgens Lucas neemt ons bij aanvang mee naar het Romeinse rijk, dat wil zeggen: naar een agressieve wereldmacht die in Judea een militair schrikbewind voerde, met aan het hoofd Augustus, de man die zichzelf bij leven al de status van een god had toegekend en die er ondanks al dat bloedvergieten niet voor terugschrok om zichzelf te promoten als een vredebrenger. Toen Lucas dit verhaal neerschreef, stonden de Romeinen in Judea en omstreken vooral bekend als de bezetters die duizenden joden hadden gedood en vele anderen hadden verminkt, gemarteld, verkracht en als slaaf verkocht. En dat andere verhaal over Jezus' geboorte, dat volgens Matteüs dat we over anderhalve week zullen lezen op het feest van de Openbaring van de Heer, vertelt over koning Herodes, een koning die zo paranoïde was dat hij de helft van zijn familie had laten doden en die zo'n reputatie van wreedheid genoot dat het volstrekt geloofwaardig was dat hij honderden kinderen zou hebben laten uitmoorden om te verhinderen dat één kind zou kunnen uitgroeien tot een mogelijke rivaal van hem als 'koning van de joden'. Dát is de achtergrond waartegen de evangelisten Jezus' geboorte plaatsen: een wereld waarin recht in de eerste plaats het recht van de sterkste was, en waarin gewone, onschuldige mensen bij duizenden onder de voet gelopen werden. Het is in die wereld dat volgens de evangelist Johannes het Woord mens geworden is en het licht schijnt in het duister.

Wanneer ook wij in een duistere wereld Kerstmis vieren, dan zetten deze eeuwenoude teksten ons ertoe aan om in opstand te komen en ons geweldloos te verzetten tegen al dat verbale en fysieke geweld. Kerstmis vieren, betekent weigeren om ons neer te leggen bij die ruwe politiek waarin ook vandaag het recht van de sterkste lijkt te zegevieren. Kerstmis vieren, betekent weigeren om te berusten bij die beelden van gewonde en dode kinderen van wie de toekomst werd afgepakt omdat ze toevallig op het verkeerde moment op de verkeerde plaats waren. Kerstmis vieren, betekent weigeren om mee te stappen in het opbod van haat en racisme. Kerstmis vieren, betekent ons ertoe engageren om wél oog te hebben voor die kleine en kwetsbare mensen die uit de boot dreigen te vallen. Kerstmis vieren, betekent agressie en geweld beantwoorden met medemenselijkheid en solidariteit met de slachtoffers. Kerstmis vieren, betekent geloven dat de zachte kracht van de liefde die wij God noemen niet klein te krijgen valt, hoezeer ze ook aangevallen en verdrukt wordt. Kerstmis vieren, betekent vasthouden aan de hoop dat het anders kan, en dat ook vandaag het licht kan schijnen in het duister. Laten we dan ook mensen van hoop zijn, die ook nu de liefde mens willen laten worden, elke dag opnieuw.

(Hans Debel)

We vieren Kerstmis midden in de nacht.

Niet alleen omdat het donker is buiten, maar omdat veel mensen vandaag leven met een gevoel van onzekerheid, moeheid en ontmoediging. De grote beloften klinken hol. De toekomst voelt broos. En velen vragen zich af: waar kan nog hoop vandaan komen?

De Bijbel begint precies daar.

Niet bij mensen die alles op orde hebben, maar bij wie leven in schaduw en onrust. Bij Jesaja klinkt het: een licht gaat op. Geen oplossing die alles ineens rechtzet, maar een licht dat zichtbaar wordt voor wie kijkt. Hoop dringt zich niet op — ze vraagt aandacht.

Dat licht blijkt een kind te zijn.

Kwetsbaar, afhankelijk, nog helemaal toekomst. Een kind dat niets afdwingt, maar alles openlegt. Wie bij een pasgeborene staat, weet: hier kan je niet haasten. Het leven vertraagt vanzelf. Je wordt uitgenodigd om te blijven, te kijken, beschikbaar te zijn.

Zo vertelt ook het evangelie het kerstverhaal.

God komt in de nacht, niet in het centrum van macht, maar bij herders — mensen die waken. Ze doen niets bijzonders, en toch zijn ze niet onverschillig. Ze staan open voor verstoring. Ze luisteren. En wanneer het woord hen bereikt, komen ze in beweging.

Ze gaan.

En ze keren terug.

Maar niet onbewogen. Hun leven loopt verder, en toch is er iets verschoven. Kerstmis haalt hen niet uit hun bestaan, maar plaatst hen er anders in.

Dat is ook wat de tweede lezing laat horen.

De genade die verschijnt, wil geen ontsnapping zijn, maar een nieuwe manier van leven. Minder gejaagd. Minder hard. Meer afgestemd op wat menselijk maakt. Hoop wordt hier geen gevoel, maar een houding die groeit in tijd, trouw en aandacht.

Misschien raakt Kerstmis ons juist daar.

Wij leven vaak vanuit plannen, verwachtingen, dromen die we willen realiseren. Maar bij een kind lukt dat niet. Je leert leven met wat je niet in de hand hebt. Je plannen worden niet afgepakt, maar wel herschikt.

En misschien begint geloof precies daar:

Misschien begint geloof waar wij onze eigen plannen niet langer doordrukken, maar ze laten meebewegen met Gods droom rond een kwetsbaar kind.

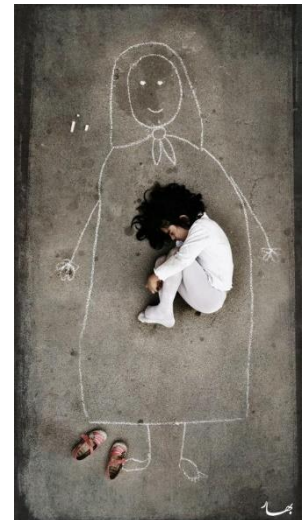
Dat is geen berusting.
En ook geen activisme.
Het is een manier van aanwezig zijn die tegelijk ontvangt en antwoordt. Die durft wachten zonder weg te kijken. Die zorg draagt voor wat klein is, omdat daar toekomst groeit.

Zo doorprijkt Kerstmis de ontmoediging van onze tijd.
Niet door luid te roepen dat alles goed komt,
maar door ons uit te nodigen tot een andere manier van leven —
waakzaam, aandachtig, en open voor wat ons gegeven wordt.

Hoop wordt ons deze nacht niet uitgelegd.
Ze wordt ons toevertrouwd — zoals een kind.

(Hans Devos)

Het kerstverhaal is een verhaal vol tederheid,
het verhaal van een Kind, een Mens zonder macht,
die de machtigen onttroont.
De kerstliederen mogen teder zijn.
Want tederheid is kracht,
is het enige antwoord op geweld.
De kerstliederen mogen en moeten dromen.
Want de droom verandert de wereld.
Maar de wereld, het geweld, de werkelijkheid,
mogen niet aanwezig zijn in ons zingen
en in onze gedachten.
Want wij zingen tegen de werkelijkheid van onze dagen,
tegen de wereld en haar machthebbers,
tegen de leugenaars en hun keuzes,
tegen de tovenaars en hun misleiding,
tegen onszelf.
Heden is u een Redder geboren.
En daarom: waak bij het Kind.
Bescherm de droom:
hij is zo weerloos, zo blootgesteld aan weer en wind.
Durf geloven.
Wees gangmaker van het onmogelijke,
het vandaag onmogelijke
dat in de kerstnacht verwacht wordt.
En heb geduld.
Datgene waarop zovelen zolang hebben gewacht,
is niet het werk van één nacht,
zelfs niet van een kerstnacht.
Hoed de droom:
een wereld vol vrede, de mens eindelijk genezen.
De mens eindelijk mens.
Van Godswege.

(uit Hopen op de dageraad, F. Cromphout)

Vandaag vertelt God ons
hoe het allemaal begonnen is:
zo innig en zo klein
tussen de frêle handen van een jonge moeder
die Hem koesterde en verwarmde.

Vandaag vertelt God ons
dat Hij verzot is op de mensen.

Maar hoe kun je nu liefde uitleggen?
 Het is niet simpel, ook niet voor God.
 Wie liefheeft, heeft overigens geen uitleg nodig
 en wie nooit heeft liefgehad
 zal het ook nooit begrijpen.
 Ik heb de mensenwereld aangeraakt met mijn mond, zegt God,
 en met mijn kleine kinderhandjes.
 Ik heb deze wereld gestreeld,
 deze wereld zoals hij is.
 Kerstmis
 is één grote vertelling van God
 om ons te zeggen
 dat onze wereld ook zijn wereld is
 en dat elke mens
 door Hem gezien en bedoeld is
 als een wonder uit zijn hand,
 een wonder om lief te hebben.

(naar Manu Verhulst)

Mensen van goede wil

Mensen van goede wil geloven,
 ondanks de feiten,
 dat vrede kan in deze wereld.
 En dat menswording
 geen zeldzaam mooi verhaal
 van lang geleden is,
 maar iets dat moet gebeuren,
 nu en altijd weer opnieuw.

En het gebeurt.
 Waar men het niet verwacht.
 Onhoorbaar als het licht
 dat wolken openscheurt.
 Iemand doorbreekt
 de enge kring van zijn bestaan
 om bondgenoot te worden.
 Biedt onberekend woord en brood.
 Geeft onderdak en warmte,
 mededogen of een handvol hoop.

Mensen van goede wil
 volgen de ster die naar de ander leidt.
 En met de ogen van hun ziel
 zullen zij overal het kind herkennen.

(Kris Gelaude)

Geen enkele Kerst is hetzelfde,
 al kunnen ze op elkaar lijken.
 Elk jaar is hetzelfde kerstverhaal anders,
 want jij bent anders.

(Marinus van den Berg)

Voorbeden:

Pr.: Samengekomen in het duister van de nacht
bidden wij vol vertrouwen op het licht van Gods liefde.

Bidden wij op deze dag van vreugde en hoop
voor volken in oorlog:
dat eerlijke dialoog het haalt op geweld
zodat verzoening en vrede mogelijk worden.

Bidden wij op deze dag van vreugde en hoop
voor mensen op de vlucht:
dat zij bij ons steun en solidariteit ervaren
zodat zij opnieuw geborgenheid en levensvreugde vinden.

Bidden wij op deze dag van vreugde en hoop
voor jonge gezinnen:
dat ouders en kinderen er samenleven in verbondenheid en harmonie
en zo Gods liefde zichtbaar maken op aarde.

Bidden wij op deze dag van vreugde en hoop
voor allen hier aanwezig:
dat wij oog en hart hebben voor armen en zwakken in onze omgeving,
zodat gerechtigheid overal groeit.

Pr.: Liefdevolle God, aanhoor onze beden en maak ons tot warme mensen
in het spoor van Jezus Christus, uw Zoon en onze broeder – amen.

Kerstbelijdenis:

Dit jaar, precies 1700 jaar geleden, vond in Nicea in het huidige Turkije het eerste oecumenische concilie plaats. Die grote kerkvergadering legde de eerste grote geloofsbelijdenis vast. We gebruiken haar zelden, maar vannacht is ze wel erg toepasselijk.

Ik geloof in één God de almachtige Vader
Schepper van hemel en aarde, van al wat zichtbaar en onzichtbaar is.
En in één Heer, Jezus Christus, eniggeboren Zoon van God,
vóór alle tijden geboren uit de Vader.
God uit God, licht uit licht, ware God uit de ware God.
Geboren, niet geschapen, één in wezen met de Vader,
en door wie alles geschapen is.
Hij is voor ons, mensen, en omwille van ons heil uit de hemel neergedaald.
Hij heeft het vlees aangenomen door de heilige Geest uit de Maagd Maria
en is mens geworden.
Hij werd voor ons gekruisigd,
Hij heeft geleden onder Pontius Pilatus en is begraven
Hij is verrezen op de derde dag, volgens de Schriften.
Hij is opgevaren ten hemel: zit aan de rechterhand van de Vader.
Hij zal wederkomen in heerlijkheid om te oordelen levenden en doden
en aan zijn rijk komt geen einde.
Ik geloof in de Heilige Geest die Heer is en het leven geeft
die voortkomt uit de Vader en de Zoon
die met de Vader en de Zoon tezamen wordt aanbeden en verheerlijkt;
die gesproken heeft door de profeten.
Ik geloof in de ene, heilige, katholieke en apostolische kerk.
Ik belijd één doopsel tot vergeving van de zonden.
Ik verwacht de opstanding van de doden
en het leven van het komend rijk. Amen.

Gaven + lied: Hoe leit dit kindeken (17e-18e Eeuws wiegelied)

https://www.youtube.com/watch?v=f_01ASN0VeE

Hoe leit dit kindeken hier in de kou;
ziet eens hoe alle zijn ledekens beven,
ziet eens hoe dat het weent en krijt van rouw.
Na na na, na na na, kindeken teer.
Ei, zwijg toch stil, sus sus ! En krijt niet meer.

Sa ! ras dan, herderkens, komt naar den stal;
speelt een zoet liedeken voor dit teer lammeken;
het dunkt mij, dat het nu haast slapen zal.
Na na na, na na na, kindeken teer.
Ei, zwijg toch stil, sus sus ! En krijt niet meer.

En gij, o engeltjes, komt hier ook bij:
zingt een motetteken voor uwen koning:
wilt hem vermaken met uw melodij.
Na na na, na na na, kindeken teer.
Ei, zwijg toch stil, sus sus ! En krijt niet meer.

Gebed over de gaven:

Liefdevolle God, U die licht laat schijnen in het duister,
vol vreugde en dankbaarheid bieden wij U deze gaven aan en bidden U:
doe ons brood en wijn delen met elkaar
zodat het op een dag waar mag worden
dat uw liefde onder ons woont en wij een licht voor de wereld zijn
zoals Hij het was: Jezus Christus, uw Zoon en onze broeder – amen.

Eucharistisch Dankgebed:

God onze Vader wij danken u op deze kerstavond
voor de komst van Jezus, uw Zoon in ons midden.
We danken, dat er in Hem verlossing meekwam
voor de mens en de schepping.
Wij danken dat ieder van ons in die verlossing mag staan.

Wij bidden U, God,
dat redding en bevrijding steeds meer voelbaar
en zichtbaar wordt.
Redding voor mensen die ten onder gaan aan eigen schuldgevoel.
Bevrijding voor mensen die door zondige machten worden klein gehouden.
Verlossing voor hen, die niet meer weten wat vrede is,
omdat zij voortdurend moeten leven
in het geweld van oorlog en ruzie.

Wij loven en danken u voor de komst van uw Zoon Jezus
en zeggen: **Heilig, heilig, heilig...**

Zo staan wij voor U, God, op deze Kerstavond,
dankbaar voor de geboorte van uw Zoon,
maar tegelijk ook met nog zovele vragen en gebeden,
omdat uw boodschap niet overal wordt gehoord.

Toch mogen wij mensen van hoop en vertrouwen zijn dankzij dit kerstfeest.
Toch mogen wij blijven geloven in een wereld waar de vrede het op de duur zal winnen van alle geweld en waar pijn zal wijken voor genezing.

Die hoop is ons aangereikt door uw Zoon,
het kind van Bethlehem.
Met Hem in ons midden kunnen wij staande blijven,
zolang wij zijn teken van delen en weggeven verstaan
en onder ons levend houden.
Dat willen wij graag doen door ons te herinneren
wat hij deed die laatste maaltijd met zijn leerlingen ...

INSTELLINGSVERHAAL

Goede God, op deze kerstavond bidden wij voor hen
die ons voorgingen op de weg naar de Heer
en we vragen dat ze mogen leven in het eeuwig Licht.
We bidden vandaag ook voor hen die niets meer hebben
om te delen en weg te geven,
voor hen ook die tegen hun wil in
gescheiden zijn van hun dierbaren;
voor hen die ook op deze kerstavond
elkaar aanvallen en bevechten.

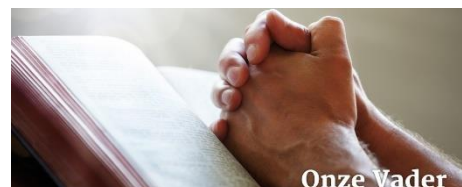
Moge uw vrede God,
steeds meer zichtbaar worden in ieder van ons
in de relaties met de mensen onderling
in de grote wereld om ons heen
waar oorlog en onrust de mensen angstig maken.

Schenk ons uw Geest die leven geeft
Doordring ons met zijn kracht en laat ons zo mensen worden
naar de maat van uw Zoon Jezus onze Heer. Door Hem ...

Onze Vader:

Met het Kind dat ons geboren wordt,
zoals dit Kind het ons geleerd heeft,
zo willen wij bidden tot zijn en onze Vader: **Onze Vader...**

Onze ontrouw aan het Kind van Kerstmis
wil de Heer van harte vergeven.
En Hij beloofde dat zijn Zoon zal wederkomen
om ons allen op te nemen in zijn Rijk dat komen zal.
Daarom kunnen wij hoopvol uitzien
naar de komst van Jezus Messi-as, zijn Zoon.
Want van U is het koninkrijk,...

Vredeswens:

In een wereld getekend door conflict, geweld,
en mensen op de vlucht
dromen wij van vrede en verbondenheid en bidden:
Heer, laat de woorden die wij in deze kerstnacht spreken
niet vervliegen,

maar maak ze tot het begin van een duurzame verandering
in ons hart, in onze gemeenschap en in de wereld,
zodat het op een dag waar mag worden wat de engelen zingen: 'vrede aan alle mensen
van goede wil'.

of: een Ierse Kerstwens

Mijn wens voor jou is
dat je altijd in je hart
de gouden herinnering bewaren mag
aan elk moment van echte kerstvrede
dat je hebt gekend.

Dat je dapper mag zijn in het uur van de beproeving,
wanneer de berg die je moet beklimmen heel hoog schijnt
en de lichtbakens van hoop zeer ver.

Dat iedere gave die God je schonk
mag groeien met de jaren,
om vreugde te brengen in de harten
van hen die je liefhebt.

Mijn wens is dat, in ieder uur van vreugde of leed,
de vredebrengende glimlach van het kerstkind
met jou mag blijven,
en dat je altijd heel dicht bij God mag zijn.

Lam Gods

Communie

lied: Er is een kindeke geboren (18-19e E)

<https://www.youtube.com/watch?v=qtBkIFWv3Jo>

Er is een kindeke geboren op d'aard
't kwam op de aarde voor ons allemaal.

Het kwam op aarde en 't had er geen huis,
't kwam op de aarde en droeg al zijn kruis.

Er is een kindeke geboren in 't strooi,
't lag in een kribbe gedekt met wat hooi.

('t Had twee schoon oogjes zo zwart als laget,
bleuzende kaakjes, dat stond hem zo net.

't Keek naar zijn moeder en lachte zo snel,
't kende de liefde zijns moeders zo wel.

Het kwam op aarde voor ons allegaar,
't wenst ons een zalig nieuwe jaar !)

Slotgebed:

Liefdevolle God,
U hebt zich aan ons geopenbaard in een klein en kwetsbaar kind
dat een licht voor de wereld werd,
en U roept nu ook ons om licht te brengen in een duistere wereld.
Sterk ons om tegen de stroom in te gaan,
laat de vlam van uw liefde in ons hart oplaaien
en maak ons alert voor de noden van mensen,
zoals Hij het ons geleerd heeft:
Jezus Christus, uw Zoon en onze broeder – amen.

Zegen en zending:

Moge God ons zegenen
met de stilte van Maria
met de nabijheid van Jozef
met het geloof van de herders
met de vreugde van de engelen
met het attentievolle van de koningen
met de warmte van de os en de ezel.

Moge God ons zegenen
met de ontvankelijke stilte van Maria
met de trouwe nabijheid van Jozef
met het onvoorwaardelijk geloof van de herders
met de goddelijke vreugde van de engelen
met de wijze attenties van de koningen
met de herbergzame warmte van de os en de ezel.

Moge God ons zo zegenen
dat ook wij – naar zijn beeld
echt mens mogen worden
ontvankelijk en trouw
gelovig en vreugdevol
wijs en herbergzaam
net als Jezus toen

wij samen
vandaag ... (zr. Mieke Kerckhof)

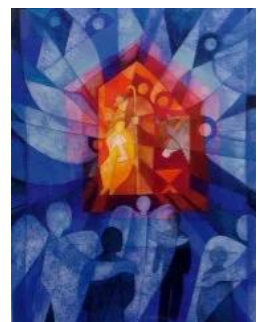
Slotlied: Door de liefde wilt ontwekken

<https://www.youtube.com/watch?v=ZCt4ClRzW8o>

Door de liefde wilt ontwekken, spoedt u herders, op de baan,
om naar Bethlehem te trekken en om naar de stal te gaan.
Vrede, vrede, vred'op aard' aan alle mensen die van goede wille zijn.

Wie komt hier ons ruste storen in het midden van de nacht,
door zoo blijde muziek koren samenspelend onverwacht ?
Vrede, vrede, vred'op aard' aan alle mensen die van goede wille zijn.

Vreest niet herders, 't zijn goe maren van een onverwachte vreugd
die 'k u lieden kom verklaren; weest nu, herders al verheugd.
Vrede, vrede, vred'op aard' aan alle mensen die van goede wille zijn.

Dessertje:

Kerstdag – Willem Vermandere (1997)

https://www.youtube.com/watch?v=2q4WeM1cmTI&list=RD2q4WeM1cmTI&start_radio=1

't was winter de strate was mozig en nat
Zijn schoen schier in 't water verzopen
Sint Jozef goenk moeilijk en Maria die zat
Up 't ezeltje 't wilde nie lopen

Awel Maria, zei Jozef, e keek naar heur up
Maria e liedje patientie
Kijk gunter weunt Wist'n en boer Dane d'rup
En dat zijn nog simpel goe mensch'n

En Maria ze lachte zo teer en zo fijn
Up 't ezeltje 't wilde nie lopen
Kom hier staat 'r een scheure kom hier moeten we zijn
De deure stond wagenwijd open

En daar in die koude up een bondeltje strooi
Zat Maria met heur kind in heur armen
't was Jezus heur zeune ze duikt' hem met hooi
en 't ezeltje asemde 't warme

(tekst Djoos Uytendoale)

Schimmenspel Kerstmis

https://www.youtube.com/watch?v=afmPJXQBxws&list=RDafmPJXQBxws&start_radio=1

